

Выходить во Львовъ ще Вторника, Четверга и Суботы, гдѣ рускихъ сантъ) о 4-й год. попол. Литер. додатокъ Библиотеки найзнат. повѣстей" выходить по 2 печат. ар купъ кожного 16-го въ послѣдній лікъ кожного мѣсяца. Галичина. Всѣ книги, посыпки и рекламаціи належать пересыпать подъ зразомъ: редакція и администрація "Дѣла" Ч. 44 улица Галичка. Рукописи не ввѣгаются тѣлько на попередніе въстерки. Поясненіе число стоитъ 12 кр. а. в. Оголошенія принимаются по цѣлѣ 6 кр. а. в. бѣзъ оконъ проѣзда печатокъ. Рекламаціи неопечатаній вѣлікій бѣзъ порта. Предлаты належать пересыпать франко (наилучше чѣмъ) перековомъ до: Администраціи часописа "Дѣло" Галичка. Ч. 44

Съ днемъ 1 (13) жовтня розпочався IV-тый кварталъ сегорбної предплаты „Дѣла“ и Библиотеки найзнатнѣшихъ повѣстей". Успільно просимо II. T. Предлатниковъ о поспѣшну высылку предлаты и о выровнань залегостей.

П. Маршалокъ а куля въ плотѣ.

Зъ всего поданого доси въ „Дѣла“ матеріалу въ справѣ сегорбної сесії соймової мусъви прійти вже наші читателъ до того пересвѣдченія, что сегорбна сесія въ дѣлахъ, дотыкаючихъ спеціально Русиновъ и ихъ специальнихъ интересовъ, нѣчимъ не була лучша отъ всякихъ бувшихъ до теперъ сесій. О тѣмъ буде у насъ основна розправа познайшее, а теперъ мы лишь загально констатуємо сей ясный якъ сонце фактъ, бо сконстатованія сего факту потрѣбно намъ до правдивого оцѣненія промовы п. маршалка Зыблікевича, выголосеної при закрытии сегорбного сойму. Просимо послухати, что сказавъ п. маршалокъ:

"Коли акои-небудь сесія соймової, то безперечно сегорбної, которую за хвилю приходитъ се менѣ замкнута, отнаначалася палата незвычайно пильностею и дѣйстно неутомимою працю. Край безперечно се оцѣнить, бо й наслѣдки поздстанутъ очевидні. Вы наново ухвалили, поминаючи даже богато великої досвѣдности законовъ и ухвалъ, чтобы законы: законъ о конкуренції церковной, законъ школьній, законъ о добуваню нафтъ и законъ дорожный, который черезъ довгій лѣтъ покутували по бюроахъ министерскихъ, соймовыхъ, по бюроахъ выѣду краевого, ажъ на послѣдокъ сего року дѣжалися щасливого залагодженя въ наслѣдокъ вашої неутомимої працѣ.

Другою признакомъ сегорбної сесії була незвычайна жертвенность сойму въ интересахъ краю; для зарадженія на будучайнѣсть катаклизма, яка сего року упала на край, пойшли вы наново до послѣдніхъ границъ силъ финансовыхъ и заможности краю. Маймо наїду, что правительство зъумѣло оцѣнити нашу жертвенность, и доловитъ въ свои стороны, чого потреба, щоби забезпечити край на будучайнѣсть дѣтейніхъ нещасти. (Браво!). Маймо того не щадили вы на поднесенье промышлу, а кромѣ того на меліорації господарства рѣльного открыли вы окрему постоянну позицію, которая бѣзъ сумнѣву принесе богатіи плоды.

Але що найбѣльше въ користь теперѣшніхъ сесії соймової назначити потреба, то поступъ въ относинахъ Русиновъ до Поляківъ. Языкъ поль предлогомъ языка руского колись тутъ уживаний, перегомонївъ — дастъ Богъ — на ізвѣдги (Браво!), а его мѣсце занявъ языкъ чисто рускій (Браво!), такъ милый для ухапольского и руского (Браво!). Таа змѣна дѣйствала якъ-бы чародѣйно вѣткою на всѣ умы: щеши непримиримі, — анѣ по однѣй вѣтъ по другої сторонѣ нема непримиримыхъ вѣтъ тѣсного порозумѣнія — рѣшучого порозумѣнія — есть поль мози думки лишь квѣстю часу. (Браво и оплески).

Зъ сесії отже сесії соймової, видится менѣ, можете вѣтъ панове съ спокойною совѣстю вѣтвати до домовихъ огнищъ, съ тымъ пересвѣдченiemъ, что вы станули на высотѣ свої задачи и что сповнили свїй обовязокъ супротивъ краю. Поль симъ милымъ вражежемъ складаю присягу вѣрности Найласкавѣйшому Монархovi, поль котрого скіпітромъ країнъ напрамѣ поступати може. Най же Найснайшій Панъ! (Палата повторяє съ жаромъ сїї окликъ трикратно.)

Якъ наші читателъ бачуть — большої нещирости въ оцѣненію относинъ Русиновъ до Поляківъ під часъ сегорбної сесії сойму п. маршалокъ не мѣгъ вже показати, якъ показавъ въ свой промовѣ. П. маршалокъ забувъ на те, що таке умѣрене внесеніе п. Роман-

Бесѣда пос. о. Сѣчиньскаго въголосена при дебатѣ надъ уставою дорожовою.

(Конецъ.)

Дальше вкладаю проектъ бѣльшоста новія тягары, а именно вкладаю на всѣхъ жителївъ краю польша податку безпосереднаго певну оплату и то не въ грошахъ, только рахуя на способъ панцины на польші дні роботы дѣть кождыхъ 3 гульденовъ податку. Уважайте, панове, на то, що всякий шарварки роблять и немиле впечатлѣніе на хлоповъ: имъ здається, що отнівлюються давній постановы панцины, дальшій тягъ обовязкъ въ титулѣ панцины и казутъ: якъ то може бути, коли мы панцину сплачувамо? Цѣль тої непрактичної постановы есть тая, щоби дѣстати готовку, а до того треба буде ажъ переводити замѣну роботы на готовку. Чи-жъ не простѣша рѣчь назначити дѣть гульдена бѣ крѣцарївъ (що рѣвнається половинѣ дні дѣть 3 гульденовъ)? Прошу застагновитися надъ тымъ, якъ то въ практицѣ потягає за собою недогодності? О колько то

буде вплывати на саму роботу коло мостовъ? Подумайте, колько клопотовъ буде мати зарадъ дороги, если мѣсть несподѣвано вспускає се редь року и если на направу не прелимировано вѣтчого? Въ неоднімъ случаю комунікація буде довго перервана. Въ интересѣ отже комунікації есть, щоби направа наступила въ найкоротшомъ часѣ, а при новомъ проектѣ не може сего бути, бо що роботизна не разрѣхана на грошъ. Я пересвѣдченый, — "штапъ falsus propheta sim", — що если пойдемо за тымъ проектомъ, — за рокъ, два, три найдальше не будемо мати моста, черезъ котрій було-бѣ можна безпечно перѣхати: дѣри будуть латані землею, дерняками, бо не буде готівки купити дерева. А може непередвиджений направи мали-бѣ належати до фонду повѣтового, который має-бѣ призначеніе удѣляти субвенцію? Дѣйстно не знаю, чимъ буде розпоряджати той фондъ, не видача жерела, зъ котрого майо правильно вплывати до него грошъ. Сказано, що въ викунна неужитыхъ въ роцѣ престації можна надвигушку при конці року стягнути до фонду повѣтового. Тыхъ вплатъ можна жадати доверза при конці року адміністраційного, а я не хотѣвъ-бѣ чекати такъ довго на направу мостовъ. Панове скажете: предѣтто не велика труднѣсть, маємо рады повѣтові, а рада повѣтова може накладати въ своїмъ обсягу додатки! Але-жъ той додатокъ буде третій титулъ тягаровъ на громады. Замѣсть дотычческої одної престації въ роботизнѣ має-бѣ хлопъ платити потрѣбно. Онь не обрахув, що ти всѣ три титулы разомъ накладають на него меншій тягаръ, — дѣнь мѣркує и знає то, що за трема наворотами дерли ему очи. До вѣтъ звертаюся, панове, котрій называете себе "ваступниками хлоповъ". Я хотѣвъ-бѣ видѣти того въ вѣтъ, котрій має-бѣ отвагу ставитися съ справовданьмъ передъ хлопами съ такимъ презентомъ!

О предкладаныхъ въ проектѣ комитетахъ дорожныхъ и не вгадую; бо всѣ "комитеты" для хлоповъ щось такъ страшного, що враженіе дѣть самого слова майже робняється давному пострахови дѣть слова "Татары" або теперѣшному дѣть слова "еквекуторъ". Дѣйстно, всѣ до-теперѣшній комитеты поставленій только на то, щоби щось взяти дѣть хлопа. Вже въ вишестѣйшевѣ маємо тую коробу, що жѣнка кожного обывателя мусить бути акою бѣдай вице-презесовою; може хотете тими комитетами провадити те лихо и межи хлопати. Небавомъ вѣдь кождомъ селѣ будемо мати только аристократії, колько буде превесовъ и вице-превесовъ. До чого то доведе? (Браво!) Я на разѣ не вказую на практичну школу, выплывающую въ по-рученіи администрації фондами тымъ такъ вложеними комитетами, бо я не хотѣвъ-бѣ, щоби въ моїхъ выводахъ скористали можливий неучтивий ваступники обшаровъ добрскихъ и Увага та конечна, щоби змодификувати результаты, не хочу моями вѣздами причини-зультати рахунку на користь проектированої

Предлаты на "Дѣло": для Адміністрації: для Розні: за польші робъ . . . 12 кр. за польші робъ . . . 12 руб. за польші робъ . . . 6 кр. за польші робъ . . . 6 руб. за четврт року . . . 3 кр. за четврт року . . . 3 руб. за польші робъ . . . 16 кр. за польші робъ . . . 16 руб. за польші робъ . . . 8 кр. за польші робъ . . . 8 руб. за четврт року . . . 4 кр. за четврт року . . . 4 руб. за польші робъ . . . 1-25 кр. за польші робъ . . . 1-25 руб. Для Библиотеки, спрѣдл. Розні: за польші робъ . . . 15 кр. за польші робъ . . . 7-50 кр. за четврт року . . . 8-75 кр. за польші робъ . . . 8-75 кр. за польші робъ . . . 19 кр. за польші робъ . . . 6 руб.

Романчука въ справѣ русскаго языка выкладового въ школахъ народныхъ и среднихъ. Внесеные комиссіи вѣжне вже нашимъ читателямъ и для того тутъ его не надо. Въ генеральную дикосію забралъ голось пос. Романчука и въ довѣрій промовѣ доказуяша, что комиссія вже въ горы мала намѣреніе зложитъ его внесеніе ad acta. Наколи-бы соймъ бувъ принялъ его внесеніе, бувъ бы давъ доказъ, что большість соймова стремится на дѣлъ до згоды. Внесеніе его не ставило великаго трудности и было въ умыслу поставлена такъ даже умѣрено. Тымъ часомъ соймъ отсрочилъ его на слѣдующій рѣкъ; коли-бы соймъ на слѣдующій рѣкъ забралъ прихильно злагодивъ его внесеніе, то все же ухвалъ така не буде вже мала таковъ ваги, яко коли-бы справа та була теперь полагожена. Пос. Романчука заявилъ на послѣдокъ, что не буде домагатися, чтобы его внесеніе принято за подставу до генеральной дебаты. Русины зробили, що познаніи були зробити и уважаютъ свою акцію за скіончену, а до дальшої акціи засторѣгають себѣ познаніи овободу. По промовѣ пос. Романчука забралъ голось пос. Войтѣхъ Дѣдушицкій. Ось въ початку своеи бесѣды боронивъ комиссію, которая натрафила великихъ трудности въ внесенію пос. Романчука и для того домагається, щобъ се внесеніе отошло до выѣду краевого, але и разъ при сѣмъ заявилъ бесѣдникъ, що не можна сподѣватися, щобъ и выѣдѣль кр. легко найшовъ способъ злагодженія сепарату. Внесеніе пос. Романчука привело-бы може до роздѣлу оторопництвъ и сподѣльности и може-бы замѣсть мира заинавгурувало довшу завзяту борбу. Житель одної мѣсцевості, молодѣжь одної кляси, жителі одного повѣтія отались бы мало-що не взаміно себѣ чужими. Дальше казавъ бесѣдникъ, що Русины мало памятали на свѣтній хвилѣ ягайлонскаго спольного житія (!), що мимо того, що мають всяку свободу и рѣвноправність (?) въ Галичинѣ, все таки ще не може прйті до згоды. Така згода (яко еп. подає внесеніе пос. Романчука) доведе напослѣдокъ до того, що „Малопольска“ станеся оупротивъ Червоной Руси чужою; що шляхта на Руси не буде розумѣла духовного руху народного; що „Малополинія“ не буде мѣгъ себѣ дати рады, коли приїде до Перемышля (що се все може обходити Русиновѣ? Ред.); що рухи соціалістичній и деструкційній и ворожій цивілізації будуть могли розширяти пропаганду за помочею книжокъ друкованыхъ „неприступнимъ“ абецадломъ“. (Ось куды! Бесѣдникъ очевидно забувъ, що на колька днівъ передъ его бесѣдою сконфисковано у Вѣднії цѣлу паку соціалістичніхъ письмъ, написанихъ таки „приступнимъ польскимъ абецадломъ“, и що таки підъ самимъ его бокомъ друкують тымже самимъ „приступнимъ абецадломъ“ деморализуючі книжочки! (О тѣмъ познанішіе.) Сему могло було лиши запарити его внесеніе, порушено въ кружкахъ по-польскихъ, котре мало завѣзвати правительство, щобъ завело обовязкову науку обохъ языковъ въ школахъ, (а котого бесѣдникъ не мѣгъ въ сїмъ поставить, бо Подоляки загрозили виступленіемъ въ клуби). На послѣдокъ висказавъ пос. Дѣдушицкій, що выѣдѣль краевый займаючися внесеніемъ пос. Романчука, признасть, що треба пересоюзь о тѣ постаратися, щобъ образована молодѣжь умѣла оба языки краевій. — Промовляли же пос. Чарторыйскій и проф. Антоневичъ. Поясній доказуяша, що згода була бы тогда можлива, коли бъ польска большість не мѣшала до руского обряду и азбуки. Внесеніе Дѣдушицкого, казавъ бесѣдникъ, есть супротивъ обовязуючихъ законовъ неможливе, а палата дала бы тогда доказъ своїхъ охоты до згоды, коли бъ приніяла заразъ внесеніе пос. Романчука. — Зго ласяло що колькохъ бесѣдниковъ; по заміненію дикосію выбрано генеральніхъ бесѣдниковъ: гр. Мірошевскаго за внесеніемъ комиссіи и пос. Романчука противъ внесенія, по чмъ засѣданіе закрыто.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монахія.

(Сѣмійній делегації.) Сего тыждня розпочалося засѣданіе спольніхъ делегацій въ Пештѣ. Члены угорской делегації збралися минувшої недѣлї вечеромъ о 5 год. на нараду въ справѣ выбору предсѣдателя и выѣду. Австрійска делегація мала розпочати свои засѣданія въ понедѣлкъ о 12 год. въ полуночне, а вечеромъ о 5 год. мало зновъ отбутися засѣданье угорской делегації. Торжественне принять делегації черезъ цѣсаря мало наступити сегодня въ второкт въ цѣсарській палатѣ въ Будѣ. Сїмъ разомъ мавъ цѣсаря насампередъ прімати делегації австрійскій. Складъ австрійской делегаціи сегорѣчно есть таї, що беруть въ ій участіе 10 Чеховъ, а мѣжъ ними др. Ригнеръ, оттакъ 9 Поляковъ и др. Кляичъ зъ Дальмациї. Такими способомъ мають австрійскій Славіве своихъ 20 представителій въ делегації. Зъ Поляковъ належать до делегації: кн. Чарторыйскій, гр. Л. Водзіцкій, Хшановскій, Чайковскій, Черкаскій, Гавзінеръ, Іворскій, Сміка и Мадейскій. Найважнішими предложеніями спольного министерства будуть и сего року потребы военни, котрій вимагають болѣше якъ 90% спольніхъ спольніхъ выѣдокъ. Значе-обмеженіе цѣнъ збожя впливне, здається, такожъ и на змененіе выѣдокъ обінятыхъ титуломъ „прокормленіе въ натурѣ“ и выѣдокъ сїхъ можна об-

числити на 900.000 зр. безъ мала. Отъ часу конференціи министрій въ Пештѣ при конференціи въ звѣстно такожъ, що має завестися реорганізація артилерії, на котру потреба буде 280.000 до 300.000 зр. Збѣльшили выѣдокъ вимагають такожъ заведенія войсковї для інвалідовъ; сї заведенія вимагають що року більшихъ выѣдокъ, а на слѣдуючій рѣкъ треба вже буде 700.000 зр. Мимо сїхъ выѣдокъ будуть, якъ здається, выѣдки на войско слѣдуючого року далеко менші, якъ сего року, а то именно зъ слѣдуючою причиною, що послѣдній рати на будову крѣпостей въ Польшѣ и Краковѣ для першої въ сумѣ 750.000 зр., а для другої въ сумѣ 900.000 зр. правительство засташовило. Такъ само зменшити кредитъ, вимічений для окупації Боснії, а то именно для того, що въ половинахъ має с. р. зредуковано войско окупаційне о 5000 людей. Рахуячи до сего ще други щадності, можна допускати, що кр. легкій окупаційній зменшиться о якихъ 450.000 зр. Въ загалѣ выѣдки для войска зменшити буде на слѣдуючій рѣкъ 700 до 800 тисячъ зр. Лишь одна маринарка вимагає великихъ выѣдокъ и ее буде причиною, що загальний выѣдокъ на войско крѣп., окупаційній и маринарку будуть все сути противъ выѣдокъ сегорѣчнихъ більшою 200 до 300 тисячъ зр.

(Въ справѣ жалѣзницѣ Кароля Людвіка) зарилило міністерство, що почавши бѣль 1 січня 1885 р. рада надзорюча товариства сїхъ жалѣзницѣ вела окремі рахунки на лінії перемисько-львівської. Ось сего дня має такожъ окремо вимагати капіталь коренній и стантній власностей жалѣзницѣ. Розпорядженіе та мотивує міністерство тымъ, що хоче цѣлу лінію сїхъ жалѣзницѣ бѣль Кракова до Львова взяти на власность держави. Право однакожъ до забраня на власность сїхъ жалѣзницѣ єсть узложеніе двома кояцесіями, зъ которыхъ одна краківсько-перемиська кончится въ 1888 р., а друга львівсько-перемиська въ 1891 р. Коли правительство перейме сїхъ жалѣзницѣ на себе, міністерство ще теперъ не може сего оказати.

(Зъ сторонахъ делегацій) австрійской палаты пановъ заявлено до сїхъ три резигнації. На мѣсце уступаючихъ будуть покликаній ихъ заступники, іонеже однакожъ на 10 заступниківъ вимогають черезъ палату пановъ 4 не хоче пранятія мандату, та, одинъ номеръ, то на случай дальшої резигнації позбовити лише двохъ заступниківъ. Зъ делегацій палаты пословъ вимогають до сїхъ засѣданій: Валюсовъ, Мадейскій и Онеръ.

(Предсѣдателемъ австрійской делегації) вимогають засѣданіе три резигнації. На мѣсце

(Спільній бюджетъ) монархія вимагає въ выѣдокахъ brutto 119,453,510 зр. або о 1,200,644 зр. більше якъ въ сїмъ роцѣ; въ доходахъ 3,155,910 зр. або о 19,866 зр. більше якъ въ сїмъ роцѣ. Выѣдокъ netto вимогає въ 116,297,600 зр. або 1,180,778 зр. більше якъ въ 1884 р. До того треба дочаслити буджетъ окупаційній въ сумѣ 6,360,000 зр. або о 837,000 менші. Выѣдки вимогають отже загаломъ netto 122,657,000 зр. або о 343,778 зр. більше. — На дальший укрѣплія Перемышля прелиміновано 1,200,000 зр., а на укрѣплія Кракова 1 маіонъ зр.

(Анкета правничія) у Вѣднії продовжася свои нарады и розбирала 24 с. м. основы нової процедури цивільної, при чмъ велику вагу клала на публичне и устное поступованье. Глубоко сягаючихъ змѣй въ дотеперѣшній на черку анкета не поставила, але вимогає въ засѣданії нового поступовання цивільного лежить въ интересахъ шукаючої права публичности и въ интересахъ адвокатовъ.

ЗАГРАНИЦІЯ.

Россія. Зъ обжалованыхъ въ послѣдній процесѣ о зрадѣ стану царь помилувавъ: Вѣру Фигнеръ, Людмілю Волькенштайнъ, штабс-капітана Погітова, підполковника Ашенбреннера, підіоручника Тихановича и прaporщика Івачева. Засудженихъ на смерть поручника маринарки барона Штромберга и поручника артилерії Богачевица повѣшено дні 22 с. м., прі засудженії на категору отъ 4 до 20 лѣтъ. — Въ кругахъ студентокъ по всѣхъ університетахъ зачинається великий неспокойствій. У арештованихъ студентовъ найдено під час ревізії въ ихъ помешканяхъ много револьверовъ, порохъ въ цѣлі паки революційнихъ проклямаций. Катковъ стається въ своїхъ органахъ ослабити послѣдній неспокойственный студентскій и доказує, що середъ товин на улиці арештовано лише 75 студентовъ, під час котрого загальнє число студентовъ въ Москвѣ вимогає въ 3000. Той самъ органъ однакожъ доказує, що революціонисти хотіть розтигнути свою пропаганду на всі университети въ Россії. Въ той цѣлі занято окремий союзъ студентовъ, въ імені котрого розкідано проклямациію революційній. Головною задачею его союза має бути то, щобъ кожного студента зазначити яко виноватого и доказати тымъ способомъ, що всі студенти належать до партії революційної.

— Въ харківському університетѣ заборонено вступъ въмѣмъ особамъ приватнімъ. — „Правит. Вѣстникъ“ доносить, що при переслуханію арештованихъ студентовъ показалося, що головнимъ проводникомъ бувъ студентъ московського університету Петро Рождественський, котрій вже 1883 р. бувъ замішанимъ въ процесії политичній, але оттакъ бувъ черезъ цара помилуваний.

Нѣмеччина. Цѣла Нѣмеччина занята теперъ сильно справою наслѣдства престола въ князівствѣ Брауншвайгъ, позаякъ смерть безпомісного князя брауншвайгскаго Вильгельма

поставила зновъ на порядку дневній неподагогичену ще до сїхъ королевства гановерского. Князь брауншвайгскій Вильгельмъ бувъ синомъ князя Фридриха Вильгельма брауншвайгскаго и вогутивши по прогнозу свого брата Кароля 20 вересня 1830 на престолъ. Онь родився 25 цвітня 1806 р., номеръ отже въ 77 роцѣ свого життя. Підоля закону держаного въ 1879 р. для сїхъ князівствъ має наслѣдство королевства гановерского. Князь брауншвайгскій Вильгельмъ бувъ синомъ князя Фридриха Вильгельма брауншвайгскаго и вогутивши по прогнозу свого брата Кароля 20 вересня 1830 на престолъ. Онь родився 25 цвітня 1806 р., номеръ отже въ 77 роцѣ свого життя. Підоля закону держаного въ 1879 р. для сїхъ князівствъ має наслѣдство королевства гановерского. Князь брауншвайгскій Вильгельмъ бувъ синомъ князя Фридриха Вильгельма брауншвайгскаго и вогутивши по прогнозу свого брата Кароля 20 вересня 1830 на престолъ. Онь родився 25 цвітня 1806 р., номеръ отже въ 77 роцѣ свого життя. Підоля закону держаного въ 1879 р. для сїхъ князівствъ має наслѣдство королевства гановерского. Князь брауншвайгскій Вильгельмъ бувъ синомъ князя Фридриха Вильгельма брауншвайгскаго и вогутивши по прогнозу свого брата Кароля 20 вересня 1830 на престолъ. Онь родився 25 цвітня 1806 р., номеръ отже въ 77 роцѣ свого життя. Підоля закону держаного въ 1879 р. для сїхъ князівствъ має наслѣдство королевства гановерского. Князь брауншвайгскій Вильгельмъ бувъ синомъ князя Фридриха Вильгельма брауншвайгскаго и вогутивши по прогнозу свого брата Кароля 20 вересня 1830 на престолъ. Онь родився 25 цвітня 1806 р., номеръ отже въ 77 роцѣ свого життя. Підоля закону держаного въ 1879 р. для сїхъ князівствъ має наслѣдство королевства гановерского. Князь брауншвайгскій Вильгельмъ бувъ синомъ князя Фридриха Вильгельма брауншвайгскаго и вогутивши по прогнозу свого брата Кароля 20 вересня 1830 на престолъ. Онь родився 25 цвітня 1806 р., номеръ отже въ 77 роцѣ свого життя. Підоля закону держаного въ 1879 р. для сїхъ князівствъ має наслѣдство королевства гановерского. Князь брауншвайгскій Вильгельмъ бувъ синомъ князя Фридриха Вильгельма брауншвайгскаго и вогутивши по прогнозу свого брата Кароля 20 вересня 1830 на престолъ. Онь родився 25 цвітня 1806 р., номеръ отже въ 77 роцѣ свого життя. Підоля закону держаного въ 1879 р. для сїхъ князівствъ має наслѣдство королевства гановерского. Князь брауншвайгскій Вильгельмъ бувъ синомъ князя Фридриха Вильгельма брауншвайгскаго и вогутивши по прогнозу свого брата Кароля 20 вересня 1830 на престолъ. Онь родився 25 цвітня 1806 р., номеръ отже въ 77 роцѣ свого життя. Підоля закону держаного въ 1879 р. для сїхъ князівствъ має наслѣдство королевства гановерского. Князь брауншвайгскій Вильгельмъ бувъ синомъ князя Фридриха Вильгельма брауншвайгскаго и вогутивши по прогнозу свого брата Кароля 20 вересня 1830 на престолъ. Онь родився 25 цвітня 1806 р., номеръ отже въ 77 роцѣ свого життя. Підоля закону держаного въ 1879 р. для сїхъ князівствъ має наслѣдство королевства гановерского. Князь брауншвайгскій Вильгельмъ бувъ синомъ князя Фридриха Вильгельма брауншвайгскаго и вогутивши по прогнозу свого брата Кароля 20 вересня 1830 на престолъ. Онь родився 25 цвітня 1806 р., номеръ отже въ 77 роцѣ свого життя. Підоля закону держаного въ 1879 р. для сїхъ князівствъ має наслѣдство королевства гановерского. Князь брауншвайгскій Вильгельмъ бувъ синомъ князя Фридриха Вильгельма брауншвайгскаго и вогутивши по прогнозу свого брата Кароля 20 вересня 1830 на престолъ. Онь родився 25 цвітня 1806 р., номеръ отже въ 77 роцѣ свого життя. Підоля закону держаного въ 1879 р. для сїхъ князівствъ має наслѣдство королевства гановерского. Князь брауншвайгскій Вильгельмъ бувъ синомъ князя Фридриха Вильгельма брауншвайгскаго и вогутивши по прогнозу свого брата Кароля 20 вересня 1830 на престолъ. Онь родився 25 цвітня 1806 р., номеръ отже въ 77 роцѣ свого життя. Підоля закону держаного въ 1879 р. для сїхъ князівствъ має наслѣдство королевства гановерского. Князь брауншвайгскій Вильгельмъ бувъ синомъ князя Фридриха Вильгельма брауншвай

дай Дідушицькій і Альфонс Чайковській післали Козловському письмо, въ которомъ дають ему абсолютную его пропаганду въ справѣ трансверзальной железнїцї, „Kligr. Lw.“ мѣстчи тое письмо заявляє отъ себѣ, що всѣхъ тихъ пановъ впроваджено въ блудъ, а редакція постарається небавомъ се доказати на подставѣ документѣвъ, котрѣ мала въ рукахъ. „Gazeta Nar.“ такожъ потверджує, що Козловський доставъ бувъ отъ „Лендербанку“ листъ провизійний на 60.000 зп., але зазернувъ его, чи передъ афераю отъ Каминскими, чи по афарѣ, — про те „Gaz. Nar.“ на певно сказати не може. На всякий способъ цѣка-
ве буде теперъ ведене доказу правди черезъ редакцію „Kligr. Lw.“ По що въ таку брудну спору замышалися три послѣдній послы: ІІІ. Ко-
зебродській, Т. Дідушицькій і А. Чайковській, лю-
ди, про которыхъ доси говорено, що ихъ нема-
тамъ, де перуть бруды, — про те нехай они самій говорять. Шляхта галицко-польска має свое особливе „savoir vivre“...

— И. Калинка буде держати въ „Czyteln.-i akademicki“ що тиждня одинъ отчигъ. Кс. Ка-
линка починає що-разъ більше розрастити свій крила і якъ таїа кокошь, зъ-боки лишь може, згортає підъ нихъ молоды птенцы. А птенцы спішать самохочь зъ вѣхъ сторонъ підъ езут-
ско-змартвихвостанській покровъ. Дай Боже имъ вытрити!

— Зъ Покутія пишуть намъ: Розказувавт менѣ разъ одинъ постарь, що посту возить, що по більшихъ мѣстахъ суть якіс листоношъ мундуровани, заприсяглі, котрі листи по домахъ розносять, а якъ такихъ нема, то берутъ до того якого честного тверезого чоловѣка, звичайно якого вислуженого вояка, аби собѣ могъ на хлѣбъ насущный заробити. Боже, гадаю собѣ, всюди якіс порядки, навѣтъ на постѣ, — лишь у настъ ихъ нема, чи тому що Богъ високо а царь далеко.. На нашій постѣ самій жидки: одинъ старый, другій худий, третій малый, а всѣ капріві, а якъ настане субота — то чи хочь або не хочь тримай съ ними шабась, листу не достанешъ, газеты не перечитаєшъ, хиба собѣ самъ зъ постї возьмешъ. Така у настъ порядки! Ба се ще дурниця, — але лучить не разъ, що побачить тебе „жидокъ зъ постї“ на мѣстѣ, кричать, що біть має що до тебе, зачиняє шу-
кати по всѣхъ кишениахъ, въ халатѣ, въ пазуї, ажъ нарештѣ втигає зъ кошеля листъ, а въ ко-
шили.. масо. И се ще була-бы байка, кобы десъ-
клюю „не наразъ то — но густо-часто“ не пропадали листи, або отвертія съ розломаною пе-
чаткою рука адресата не доходили; и се лучает-
ся, що жидокъ на постї самъ собѣ выбирає листи і сортгє ихъ такъ, що сей може отбрати, а сей знову і.. а чому? бо ему такъ здається! А на такій порядокъ нічого не можна подѣяти; панъ почмайстеръ каже, що якъ листъ вийде зъ бюро, то біть вже за него не отповѣдає. Пытаю от-
же: хто отповѣсть — жидки? — коги то не ли-
стоношъ, але ваші слуги, пане! Чи не лучше бы прійтія якогочъ чоловѣка, на котрого можна бѣ-
спечити, і котрій бы въ даному разѣ бѣ-
вивъ. Та бачь, наші паны безъ жида обѣйтися не можуть, — а колько то вислуженыхъ жовні-
рівъ въ нашому мѣстѣ — безъ хлѣба. (Такъ дѣється по всѣхъ провинціональныхъ мѣсточкахъ. Ред.)

— Зъ надъ збура пишуть намъ: Въ дни 14 вересня згорѣло все майно, окрімъ одної шопчини, въ вартости надъ 1.000 зп., господаря Івана Я-
ворського въ Кудринцахъ. Будынки були забезпечени на 580 зп., аsecурація має выплатити 400 зп.; думаю, що аsecурація оскорбила нещастного на 50 зп. Хотіть пожаръ бувъ дуже сильний, то і ратуанокъ бувъ великий, особливо ратувала ц. к. стражъ скарбова съ своимъ управителемъ п. Іваномъ Кинасевичемъ.

— Сумнѣ вѣнчань. Въ дни 9 вересня зѣхалися до Клювінця коло Хоросткова, деканата гуся-
тиньского, гостї на вѣнчань дочки мѣщцевого приходника о. Іосифа Домбровського і на его по-
хоронъ. Похоронъ отбувся д. 9, вѣнчань 10 вересня.

— Черновецька каса щадничча жертвувала при слу-
чаю 25-го роцніцї свого истовіанія 90.000 зп. на заложеніе въ Чернівцяхъ дому притулку для калѣкъ. Фактъ сей викликавъ всюди горячу прі-
знателність.

— Именованье. Дръ Іосифъ Завадській, адъюнктъ суду въ Перемышлі, іменованый вице-секретаремъ въ міністерствѣ справедливости.

— Нові уряди постівъ мають бути небавомъ під-
поля розпорядженія міністерства заведеній въ по-
вѣтѣ ново-санжакѣ: въ Лабовѣ і Мартиніко-
вахъ. Кромѣ того Видѣль краївый удався до

дирекції постѣ съ предложеніемъ о утвореніе новихъ урядовъ постовихъ: въ Яструбицѣ, въ по-
с. сокальскомъ; въ Васильківцахъ і Коцо-
вичникахъ, въ пос. гусятынськомъ; въ Литви-
нії і Семиковцахъ, въ пос. дрогобицкому; въ Тарнавії і Буковицї, въ пос. сяніцкому; въ Яворовѣ і Космачі, въ пос. кособівському; въ Нуши, Несте-
ровцахъ і Ремізівцахъ, а взгладно о перенесен-
ніи урядовъ постовихъ зъ Плугова до Яворова

і зъ Зарудя до Нестеровець, въ пос. золочи-
вікъ.

— Чи женинни-учительки можуть голосувати при ви-
борѣ посла? Трибуналъ державный мавъ не давно
їшти таку справу, внесену учительками, котрі
залишили покривденіемъ тымъ, що ихъ вичеркне-
но зъ листи выборочи. Трибуналъ державный ре-
шивъ въ ихъ некористь, бо устаза выборча ви-
носивъ їхъ отъ выбирамости, а чинне пра-

во выбору признає имъ лишь черезъ повномоч-
нії боя.

† Пробусъ Барчевский, одинъ зъ найбогатшихъ польскихъ шляхтичъ і властитель великихъ по-
сѣлостей на Подолью россійскому і въ Галичинѣ, померъ передъ колькомъ днами въ Франценіобадѣ въ аполлексію. Покойникъ не бувъ женаты і имевавъ повною наслѣдникою свою въ Пари-
жи проживачу овочаку. Покойникъ умираючи записавъ для львівського університету 100.000 зп., для краківського 100.000 зп., для львівського музея промислового 20.000 зп., а для львівської школи політехнічної 100.000 зп.

— Михаїлъ Балуцкій, знаменитый польскій коме-
діописатель і поетъ-степеніатель, празнливавъ сими днами 25-літній ювілай свого писателствія. Ба-
луцкій належить до нової школы писателевъ польскихъ, котру мы назвали-бъ „реалистичною“. склонююся доволѣ до демократизму, въ своихъ комедіяхъ особливо висмѣва аристократичній,

глупи і самолюбій тенденціи цолькою шляхты і для того більше має поважанье у Поляковъ підъ Россією, якъ въ Галичинѣ, де все ще панують застарѣлій погляди нѣбы-аристократіи личной шляхты польской. Въ ювілайному торжествѣ, устроеному въ его честь кружкомъ демократіи въ Krakowѣ, не взяли участія станички, держа-
чи засады: „хто лишь не съ нами, — той про-
тивъ насъ — отже anathema!...“ Розумієвъ, до-
брого имени Балуцкому тымъ не біяла, бо зна-
менитій комедії его грають нинѣ вже не только въ польскихъ театрахъ, але і въ театрахъ ру-
скій і ческій. Въ рускому театрѣ була не-
давно въ Львовѣ поставлена комедія „Гуска і гусюки“ і дуже оподобалась. Въ репертуарѣ на-
шого театру суть і другій его комедії. Дирекція

нашого театру сповнила гдѣній обязавокъ, що до гучного хору признательности для М. Балуцкого долучила і свой голосъ, пересылаючи ему на день торжества привѣтну телеграму. Дай Боже Славяній якъ наббліше ширыхъ та честныхъ роботниківъ, а кождой честной праці Русини зъміють дати цѣну.

— Въ губернії волинській въ повѣтѣ житомир-
скому есть 46.000 душъ жида, а зъ того только 56 занимается ролянцтвомъ; въ повѣтѣ новгород-
ско-волинському на 34.000 жида есть только 23 ролянківъ, а въ повѣтѣ дубнянському на 16.000 есть 285 жида ролянківъ. Бачимо, що ледва 0.002% жида въ губернії волинській займається ролянцтвомъ! А у настъ інакше? Жида зе-
млю зажерто купує за півдормо по лицитаціяхъ, — а чи еї сама обробляє? Нѣ, на те есть вѣд-
дичний „гой“.

— Хайдери въ Галичинѣ. Передъ колькомъ недѣ-
лями вислала „Alliance Israélite“ свого делегата дра Фридлендеръ до Галичини, щобы розолідівть отношенія що до учащихъ молодежи жида, скідкої і здѣвъ о тѣмѣ справу. Дръ Фридлендеръ виро-
бивъ вже спроваданье, котре мѣстить въ собѣ цѣлій рядъ внесень въ цѣли піднесенія просвѣтъ межи молодеже жида въ Галичинѣ і мѣжъ іншимъ подає такожъ слѣдуючій описъ хайдеровъ: „Хайдеръ есть гнѣздомъ нужды. Тутъ до нинѣ ще надѣє больша половина жида въ дѣтей ду-
хово і физично і стається неспособною до всякої праці. Въ четвертому, найпознайшо въ пятому роцѣ житя, де жида дитина до сей тортурує, де пересиджує десять годинъ і більше въ атмосферѣ, котра пе дастися висвати і тутъ муз-
чать єї цѣлеспільність, але єї єдній і тимъ са-
мимъ предметомъ. Въ тѣснії, брудній хатѣ пе-
ревиненії тяжкими воздухомъ, сидить 60 до 80 дѣтей, подблевихъ на чотири громади. По хатѣ розлягається дікій крикъ. Учитель і дѣти пред-
ставляють одинъ, ровно страшний образъ нуж-
ди. Одній і другій обдерті, а часто навѣтъ гори і правильно боса. Учитель узбрений въ лісці і людкі кричать немилосердно і наповнюють ха-
ту дымомъ. Въ сусідній кухні сидить знову громада дѣтівъ і мучито надъ гебрейскимъ я-
зыкомъ. Въ кухні єтъ іменно хайдеръ для дѣ-
вачъ!“

— Анархисты вѣденьсь все ще дають бѣтъ часу до часу о себѣ знати. Передъ колькомъ днами вменено найшовъ портієръ ратуша въ Германії коло Вѣдна, котрі обходивъ вечеромъ межи 8 і 9 го-
динкою корітарѣ, на східахъ въ ратуші опору-
блішанну коробку наповнену порохомъ і заостро-
трену отворомъ до підпалення. Коробку сю отдававъ біть заразъ на поліцію для близшого розслѣдження. Въ отворѣ коробки, якъ показалося не було лінта, отже порохъ не мігъ бути експлодувати. Здається, що коробка була лише більше для того підкінена, щобы викликати перецілі, якъ щоби зробити дѣйстно школу.

— Срѣбній шѣстки. Миністерство фінансовъ ви-
дало приказъ до всѣхъ підвласнихъ собѣ влас-
тей, щобы вибрали зъ обгуї вої дуже зъзужи-
ти шѣстки (10 крѣцарівъ разомъ) і отсыпало-
вихъ до центральної каси державной въ Вѣднії.

— Фальшивий грошъ. Отъ якогочъ часу зачинають знову показуватися фальшивий банкноты на 10 зп. австр. угор. банку емисії зъ 1880 р. Банкноты сї, хочь ручкою роботы, суть однакожъ добре і артистично виконаній — лишь сина фарба на нихъ стирається потертіа мокримъ пальцемъ. У Львовѣ попадають знову бѣтъ якогочъ часу ци-
ніївъ шѣстки.

— Спадщина по Макартѣ. Комісія, призначена для оцінки образівъ, оставшихъ по Макартѣ въ его помешканнію, оцінила 4 малюнки на стелю, пред-
ставляючіи четыри пори року, кождый по 2000 зп., разомъ 8000 зп.; два вазони по 600 зп., разомъ 1200 зп.; четыри образи въ столовой по 2000 зп., разомъ 8000 зп.; „Родина бахантокъ“

4000 зп., а громада женинъ восточныхъ 2000 зп., решта меншихъ образівъ разомъ 12000 зп.

— Дзвін-вінікань. Дні 10 с. м. посвятитъ тор-
жественно архієпископа Келестинъ Іосифъ Ган-
гельбаверъ, а опобла звягнено на вежу великій дзвінъ вежовий, такъ званій „Viertelvintzherin“, призначений для митрополичої церкви св. Стефа-
на у Вѣдна. Сей дзвінъ, котрый важить 4780 килограмовъ, має въ промѣрѣ 202 центиметровъ і звичига въ A. Єсть онъ правдивыи дѣломъ іскусства ц. к. надворної отливарії дзвінівъ па-
нета Петра Гильцера въ Винер-Найштадтѣ, котрый святкувавъ при тѣмъ дзвінѣ отливанье свого 3941 дзвона съ загальною вагою 1,080.370 килограмовъ. Дзвінъ сей есть іскуно пристроєний, поєднає чотирі, сильній тонъ, годиться впливнѣсть дръгами, і въ найдостойній спо-
собъ зновъ ствердивъ добре з олужену славу той першої въ державѣ отливарії дзвінівъ

Въ величайшій сали „Пародного Дому“.
РУСКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ
подъ зарадомъ И. Биберовича і И. Грыневенкія.
Въ Второї дні 18 (28) жовтня 1884.
На дехдѣ Стефана і Іоанни Стефуранії
народна драма въ 3 актихъ зъ 8 фтактами та
тапіями О. Кореневскаго.
(Режисеръ: И. Грыневенкій)

ОСОБЫ:

Антонъ Ревизорчукъ, молодий гуцуль Марта, єго мати — А. Биберовичъ
Парана, єго судженя — А. Осадчевиць
Маконъ Тихончукъ, вуй Параша К. Подъмісниць
Прокіп, стрілець рядового — И. Плющукъ
Анна, єго жінка Е. Плющукъ
Гершко, арендає въ мѣстечку неда-
леко Львова — О. Осиповичъ
Фельдебель — С. Грыневенкій
Мандаторъ въ селѣ Жабю — В. Чайковський
Комісаръ въ Кутъ — М. Яновичъ
І — женихъ, потѣмъ опришки В. Левицкій
ІІ — дѣвчата П. Каринський
ІІІ — Гуцулы старій, жовніръ, пісаникъ і стрілець О. Лисковський
Гуцули старій, жовніръ, пісаникъ і стрілець — Іванъ въ Карататахъ помежі селомъ Жабомъ у угорської границы.

Цѣни мѣсяць: Фотель 1 зп. Крѣсло въ першіхъ рядахъ 60 кр., Паркетъ 40 кр.,
Билетъ въ дальнихъ рядахъ 25 кр., Галерія 20 кр.

Билетъ і картка абонаментовъ добрести можна въ тур-
говли Ви. Дымета въ ринку і въ комісарахъ тов. „Руч-
Бесѣда“ улиця Скарбівська ч. 2, а вечеромъ въ 5-тій при касѣ.

Початокъ о годинѣ 7.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ
1009 (102-?) поручає
препараты зъ гумы і виробы кавчуковъ
для потребъ хирургичніхъ і іншихъ подобныхъ

Подяка

для „СЛАВІИ“ банку взаим-
нихъ обезп